

Sygnatura akt I C 1032/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w S. I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Blanka Kasprowicz

Protokolant: Patrycja Róžańska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 r. w S. na rozprawie

sprawy z powództwa K. D.

przeciwko S. F. (1)

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w S. z dnia 23 listopada 2016 r. w zakresie punktu I co do kwoty 57.067,43 zł [pięćdziesiąt siedem tysięcy sześćdziesiąt siedem złotych czterdzieści trzy grosze] wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w S. z dnia 23 listopada 2016 r. w zakresie punktu I w pozostałej części i w tymże zakresie powództwo oddala;

III. utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w S. z dnia 23 listopada 2016 r. w zakresie punktu II i III.

Sędzia Sądu Rejonowego Blanka Kasprowicz

Sygn. akt I C 1032/16

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 10 listopada 2015 r. K. D. wystąpił z pozwem przeciwko S. F. (1) wnosząc o zasądzenie od pozwanego 57.067,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 listopada 2014 r. oraz wraz z kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wyjaśnił, że 25 marca 2013 r. zawarł z pozwanym umowę sprzedaży wierzytelności przysługującej powodowi względem (...) Sp. z o.o. w S.. Wskazał, że cena wierzytelności została ustalona na kwotę 100.000 zł powiększoną o 35 % odsetek ustawowych naliczonych od należności głównej jaka przysługiwała powodowi względem (...) Sp. z o.o. w S. pod warunkiem wyegzekwowania wskazanych odsetek od kupującego – pozwanego. Powód wskazał, że do sprzedaży wierzytelności doszło już po wszczęciu przez niego egzekucji przeciwko ww. spółce z nieruchomości. Wskazał, że zgodnie z umową zapłata części ceny w postaci 35 % ceny ustawowych odsetek miała nastąpić w ciągu 30 dni od uprawomocnienia się postanowienia o planie podziału, co nastąpiło w dniu 24 listopada 2014 r. Wskazał, że w ramach postępowania egzekucyjnego komornik sprzedał nieruchomość należącą do dłużnika, a z sumy uzyskanej ze sprzedaży pozwany uzyskał 163.099,80 zł Wyjaśnił, że z ujętej w planie podziału kwoty 163.049,80 zł zaś zgodnie z zapisami umowy należy się 35 % wyegzekwowanych odsetek ustawowych.

Wyrokiem zaocznym z dnia 23 listopada 2016 r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. (k. 74 akt)

W sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 7 grudnia 2016 r. pozwany S. F. (1) wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu.

Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę wskazaną w pozwie, na podstawie której powód przeniósł na pozwanego swoją wierzytelność względem (...) spółki z o.o., za cenę 100.000 złotych, a pozwany z tej ceny 40.000 zł powiększoną o 35% ustawowych odsetek. Dodał że scedowana na niego wierzytelność wynikała z §4 umowy przeniesienia prawa własności gospodarstwa rolnego, zawartej w dniu 1 grudnia 2009 r. przez powoda i (...) spółką z o.o. (dalej zwana również „dłużnikiem”), i dotyczyła zapłaty przez tę spółkę części ceny sprzedaży tego gospodarstwa wraz z odsetkami.

Podkreślił, iż fakt, że zapłacił powodowi tytułem ceny za nabytą wierzytelność jedynie 40.000 złotych nie oznacza jednak, że roszczenie pozwu jest zasadne, ponieważ część ceny sprzedaży odpowiadającej wysokości 35% kwoty ustawowych odsetek po odliczeniu kosztów egzekucyjnych, zawarcia umów i dochodzenia roszczeń, o których mowa zobowiązał się zapłacić powodowi w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia o planie podziału przewidującego zaliczenie przedmiotowych odsetek na poczet ceny płaconej za daną nieruchomość dłużnika w ramach egzekucji z nieruchomości lub od dnia ich zapłaty w dowolnej formie, przez nabywcę czy dłużnika, sąd lub ich wyegzekwowania w innej formie przez pozwanego. Dodał, że projekt planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości dłużnika został sporządzony i zatwierdzony przez Sąd w dniu 24 października 2014 roku, podkreślił, że nie oznacza to, iż w tej dacie plan podziału stał się prawomocny, gdyż powód pismami z dnia 10 i 27 listopada 2014 roku złożył zarzuty na plan podziału sum uzyskanych z egzekucji nieruchomości i dopiero postanowieniem z dnia 20 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy w S. odrzucił zarzuty powoda, który jednak na to postanowienie złożył zażalenie i dopiero w dniu 25 czerwca 2015 roku zażalenie to zostało prawomocnie oddalone i zobowiązanie pozwanego do zapłaty reszty ceny odnośnie wyegzekwowanych odsetek stałoby się wymagalne najwcześniej w dniu 27 lipca 2015 r. i dopiero od tej również daty najwcześniej może żądać powód ewentualnych odsetek, Pozwany podkreślił, że w jego ocenie komornik nie mógł arbitralnie stwierdzić, że kwota 163.049,80 zł została przekazana pozwanemu tytułem odsetek od należności głównej.

Wskazał, że zaspokojenie w stopniu równym, należy rozumieć jako zaspokojenie we właściwej proporcji. Skoro więc cała kwota zaległości dłużnika z tytułu należności głównej, odsetek i kosztów postępowania (w tym przypadku jedynie koszty klauzuli) wynosiła 908.406,26 zł, to przypadająca z podziału na rzecz pozwanego (wierzyciela) kwota 163.099,80 zł powinna zostać rozdzielona stosunkowo na wszystkie te należności. Wskazał, że powodowi nie należy się kwota ceny w wysokości 35% od 163.049,80 zł, bowiem kwota ta nie została w całości przekazana pozwanemu tytułem odsetek, a więc nie spełnił się warunek, od którego uzależniona była zapłata tej części ceny.

Pozwany wskazał, że nie może spełnić świadczenia do rąk powoda, albowiem wierzytelność wobec pozwanego została zajęta przez Komornika Sądowego J. O. w S. w sprawach Km 1620/09, Km 1621/09, Km 928/09 oraz Km 754/16. Pozwany oświadczył, że, jako tzw. trzeciodłużnik nie ma prawa spełnić świadczenia do rąk swego wierzyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. D. występował jako wierzyciel w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w S. M. O. przeciwko (...) Sp. z o.o. w S. w sprawie Km 1348/12.

Bezsporne, a nadto dowód:

- wezwanie do zapłaty należności k. 15

W dniu 25 marca 2013 roku, powód K. D. jako sprzedający zawarł ze S. F. (1) jako kupującym umowę sprzedaży wierzytelności.

W § 1 umowy sprzedający oświadczył, że względem dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., ul. (...), (...)-(…) S., wpisanej do Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy Szczecin -Centrum w Szczecinie

XII Wydział Gospodarczy KRS pod numerem (...), NIP (...), przysługuje mu wymagalna wierzytelność zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w S. I Wydziału Cywilnego z dnia 16 marca 2012 r., sygn. akt I Co 1233/12 w wysokości 585.394,44 zł należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 400.000,00 zł od dnia 1 listopada 2010 r. oraz od kwoty 185.394,44 zł od dnia 1 sierpnia 2011 r. a wierzytelność ta jest zabezpieczona hipotekami przymusowymi ustanowionymi w księgach wieczystych nieruchomości dłużnika - KW (...) i KW (...), prowadzonych przez Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych. Wierzytelność określona w ust. 1 niniejszego paragrafu wynika z § 4 „Umowy przeniesienia prawa własności” zawartej w dniu 1 grudnia 2009 r. przed notariuszem w S. - L. P., aktem notarialnym odnotowanym pod numerem repertorium A 15470/2009, któremu Sąd Rejonowy w S. - I Wydział Cywilny nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 16 marca 2012 r., sygn. akt I Co 1233/12. Umowa przeniesienia prawa własności stanowi załącznik nr 1 do umowy. W § 2 umowy sprzedający oświadczył, że określona w § 1 wierzytelność istnieje, jest wymagalna, nieprzedawniona i wolna od obciążeń oraz wad prawnych, a żaden wyłączać możliwości jej zbycia, w dniu zawarcia niniejszej umowy nie posiada względem swojego dłużnika, o których mowa w § 1 ust. 1 żadnych zobowiązań, które mogłyby być przedmiotem" wzajemnych potrąceń, nie dokonał z dłużnikiem zapisu na sąd polubowny ani też nie wyłączył możliwości zbycia lub przelewu przedmiotowej wierzytelności, wierzytelność jest przedmiotem postępowania egzekucyjnego prowadzonego na nieruchomości dłużnika przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w S. J. O. o sygn. akt KM 2679/12. W § 3 ust. 1 umowy stwierdzono, że sprzedający opisaną wierzytelność sprzedaje kupującemu za cenę 100.000,00 zł powiększoną o kwotę 35 % ustawowych odsetek wskazanych w § 1 ust. 1 po odliczeniu wszelkich kosztów egzekucyjnych, zawarcia umowy, wpisów do ksiąg wieczystych i innych powstałych w toku egzekucji oraz windykacji pod warunkiem ich wyegzekwowania przez kupującego, a kupujący wierzytelność tę za powyższą cenę kupuje na swój majątek osobisty oraz oświadcza, że jest żonaty a w jego małżeństwie obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej małżeńskiej W § 3 ust. 2 strony postanowiły, że sprzedający przenosi na rzecz kupującego hipoteki ustanowione na jego rzecz w księgach wieczystych nieruchomości dłużnika KW (...) i KW (...), prowadzonych przez Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych, a Kupujący przeniesienie to przyjmuje. W § 3 ust. 3 kupujący zobowiązał się do egzekwowania całości wierzytelności będącej przedmiotem sprzedaży. W § 3 ust. 4 kupujący może się zwolnić z obowiązku egzekwowania odsetek ustawowych od należności głównej wskazanych w § 1 ust. 1 stanowiących przedmiot wierzytelności za zapłatą sprzedającemu 35 % kwoty przedmiotowych odsetek ustalonych na dzień podpisania niniejszej umowy na rzecz Sprzedającego należności z tego tytułu wyłącznie pod warunkiem wydania przez Sąd prawomocnego planu podziału zaliczającego na poczet ceny odsetki opisane powyżej. W § 3 ust. 5 stwierdzono, że kupujący zobowiązuje się zapłacić sprzedającemu całą cenę sprzedaży przedmiotu niniejszej umowy w następujący sposób: kwotę w wysokości 100.000.00 zł kupujący zobowiązuje się zapłacić w terminie do dnia 30 września 2013 r. przelewem na rachunek bankowy sprzedającego, a zapłata części ceny sprzedaży odpowiadającej wysokości 35 % kwoty ustawowych odsetek po odliczeniu kosztów egzekucyjnych zawarcia umów i dochodzenia roszczeń, o których mowa w ust. 1 powyżej się zapłacić sprzedającemu wyłącznie w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia o planie podziału przewidującego liczenie przedmiotowych odsetek na poczet ceny płaconej za daną nieruchomość dłużnika w ramach egzekucji z nieruchomości lub od dnia ich opłaty w dowolnej formie, przez nabywcę czy dłużnika, sąd lub ich wyegzekwowania w innej formie przez kupującego. Na kupującego przechodzą z dniem podpisania niniejszej umowy wszelkie związane z wierzytelnością prawa wraz z hipotekami przymusowymi na nieruchomościach dłużnika wpisanymi w księgach wieczystych o numerach (...). Wartość rynkowa zbywanej wierzytelności opiewa na kwotę 100 000,00 zł. Przeniesienie na Kupującego wierzytelności zabezpieczonej hipotekami następuje na podstawie postanowień niniejszej umowy, od dokonania we właściwej księdze wieczystej wpisu kupującego jako wierzyciela hipotecznego. Kupujący od momentu przejścia wierzytelności zobowiązany jest do prowadzenia postępowań egzekucyjnych związanych z nabywaną wierzytelnością a sprzedającemu oryginał tytułu wykonawczego celem nadania klauzuli wykonalności na następcę prawnego zobowiązując się przekazać kupującemu do 31 marca 2013 roku oraz zobowiązuje się zawiadomić dłużnika o przejściu uprawnień oraz zobowiązuje się w powyższym terminie zawiesić postępowanie w celu zmiany klauzuli wykonalności na następcę prawnego. Od momentu przejścia wierzytelności na kupującego, sprzedający nie ponosi odpowiedzialności za wynik postępowań egzekucyjnych związanych ze zbywaną wierzytelnością. W sytuacji gdy wierzytelność będąca przedmiotem niniejszej umowy jest przedmiotem postępowania egzekucyjnego Kupujący będzie dążył do wstąpienia w miejsce Sprzedającego jako wierzyciel egzekwujący. Kupujący od momentu przejścia wierzytelności będzie zobowiązany do ponoszenia

wszelkich kosztów, jakie mogą powstać w związku z przeniesieniem zabezpieczeń. Obowiązkiem sprzedającego jest niezwłoczne, nie później niż w ciągu 14 dni od daty zawarcia Umowy przesłanie do dłużnika pisemnego zawiadomienia o sprzedaży wierzytelności. Zawiadomienie zawierać będzie informację o podstawie prawnej sprzedaży wierzytelności, dniu jej dokonania oraz osobie nabywcy Wierzytelności. Koszty wysyłki zawiadomienia ponosi sprzedający. Strony ustaliły że wezwanie sprzedającego do spełnienia świadczenia o którym mowa w ust. 1 nastąpić ma listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru na adres Sprzedającego ul. (...). W § 5 umowy sprzedający oświadczył, że jest wyłącznym właścicielem nieruchomości rolnej bez zabudowań stanowiącej działkę gruntu numer (...) położonej w S. , obręb ewidencyjny numer 13 o powierzchni 26.993, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW (...) własność przedmiotowej nieruchomości nabył na podstawie umowy darowizny zawartej dnia 14 kwietnia 1994 roku na swój majątek osobisty i nadal nieruchomości ta stanowi jego majątek osobisty, jest żonaty a z żoną żadnych umów majątkowych małżeńskich nie zawierał. W dziale III powołanej wyżej księgi wieczystej wpisano: inny wpis- wszczęcie egzekucji KM 928/09, KM 697/12, KM 248/12, Km 1140/12 na rzecz wierzycieli: Gminy M., Banku (...) z siedzibą w P., AL. - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i J. Ł.; nadto w tym dziale widnieje wzmianka o niewykonanym wniosku z dnia 06 lutego 2013.

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności k. 8 – 12

- poświadczenie notarialne k. 13 - 14

W dniu 20 października 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. J. O. sporządził plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji w sprawie Km 15/13 z wniosku wierzyciela E. V. przeciwko dłużnikowi (...) Sp. z o.o. w S.. Komornik ustalił sumę podlegającą podziałowi na kwotę 435.507,75 zł. Komornik ustalił między innymi w kategorii 1 – kosztów egzekucyjnych w sprawie Km 1129/13 na rzecz wierzyciela S. F. (2) kwotę 3600 tytułem kosztów zastępstwa prawnego w egzekucji, koszty poprzedniej egzekucji w kwocie 6245,54 zł zwrot wykorzystanej zaliczki w kwocie 161,93 zł, zwrot wydatków w kwocie 14,56 zł koszty przelewu środków pieniężnych w kwocie 2 zł. W sprawie Km 129/13 w kategorii 9 – należności wierzycieli, którzy prowadzili egzekucję na rzecz S. F. (1) kwotę 163.099,80 zł. Plan podziału został zatwierdzony przez Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 24 października 2014 r. Ostatnie doręczenie odpisu tegoż postanowienia nastąpiło w dniu 13 listopada 2014 r. S. F. (1) i K. D. złożyli zarzuty wobec ww. planu podziału. Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w S. odrzucił zarzut K. D., zaś co do zarzutów S. F. (1) postępowanie umorzył wobec ich cofnięcia. Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2015 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił zażalenie K. D. na postanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 stycznia 2015 r. w przedmiocie odrzucenia zarzutów na plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji.

Bezsporne, a nadto dowód:

- plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji k. 16 – 18

- akta sprawy I Co 5091/12

- pismo komornika k. 19

- zeznania świadka A. D. k. 62 - 63

W dniu 30 czerwca 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. J. O. w sprawach egzekucyjnych z wniosku wierzyciela L. Agrotechnika S. L. (Km 754/16), z wniosku wierzyciela (...) S.A. (Km 928/09, Km 1621/09, Km 1620/16) przeciwko dłużnikowi K. D. zajął wierzytelność z tytułu nabycia wierzytelności od dłużnika K. D. przez S. F. (1) z dnia 25 marca 2013 r. przysługującą K. D. od (...) Sp.z o.o. w S..

Dowód

- zajęcie wierzytelności k. 98

- zeznania świadka A. D. k. 62 - 63

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w przeważającej części zasadne.

Wobec skutecznego złożenia przez pozwanego sprzeciwu od wyroku zaocznego należało na podstawie art. 347 k.p.c. sprawę rozpoznać ponownie.

Podstawą żądania pozwu jest art. 509 k.c. zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. (§ 1) Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Treść umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 25 marca 2013 .r była bezsporna. Strony spierały się natomiast co do interpretacji jej zapisów i czy zaszyły wskazane w niej warunki do zapłaty kwoty objętej pozwem. Na wstępie wypada zauważyć, że Sąd wobec niestawiennictwa stron na rozprawie pominął dowód z ich przesłuchania. Przeprowadzenie tego dowodu niewątpliwie byłoby przy interpretacji zapisów umowy pomocne. W tej sytuacji należało interpretować jej zapisy literalnie. Gwoli przypomnienia wypada przytoczyć, że pozwany w umowie zobowiązał się do zapłaty części ceny sprzedaży odpowiadającej wysokości 35 % kwoty ustawowych odsetek po odliczeniu kosztów egzekucyjnych zawarcia umów i dochodzenia roszczeń, o których mowa w ust. 1 powyżej się zapłacić sprzedającemu wyłącznie w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia o planie podziału przewidującego liczenie przedmiotowych odsetek na poczet ceny płaconej za daną nieruchomość dłużnika w ramach egzekucji z nieruchomości lub od dnia ich opłaty w dowolnej formie, przez nabywcę czy dłużnika, sąd lub ich wyegzekwowania w innej formie przez kupującego.

Pierwszym z zarzutów podniesionych przez pozwanego był taki zarzut, iż powód nie wykazał, że plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji uprawomocnił się w dacie wskazanej w pozwie. Zarzut ten okazał się jednak zasadny jedynie w niewielkim zakresie. Faktem jest, że były wniesione zarzuty do ww. planu podziału. Skoro jednak zarzuty te zostały ostatecznie – w części odrzucone, w części zaś postępowanie co do nich umorzono, a ostatecznie doręczenie odpisu postanowienia zatwierdzającego plan podziału miało miejsce w dniu 13 listopada 2014 r. to zatwierdzenie planu podziału stało się prawomocne w ciągu dwóch tygodni od tegoż doręczenia, a zatem prawomocność planu podziału należy datować na dzień 28 listopada 2014 r. W związku z tym zapłata umówionej kwoty winna nastąpić w ciągu 30 dni od 28 listopada 2014 r., a więc do dnia 28 grudnia 2014 r., który jednakże był niedzielą co spowodowało przedłużenie tegoż terminu do dnia 29 grudnia 2014 r. Właśnie w tymże dniu to jest 29 grudnia 2014 r. pozwany winien był wywiązać się z obowiązku zapłaty umówionej kwoty.

Pozwany zarzucił ponadto powodowi, że powodowi nie należy się kwota ceny 35 % kwoty odsetek ustawowych, gdyż ta nie została pozwanemu w całości przekazana i tym samym nie spełnił się warunek, od którego uzależniona była zapłata tej części ceny. Powołał się przy tym na treść przepisu art. 1025 § 3 k.p.c. zgodnie z którym równym stopniu z należnością ulegają zaspokojeniu odsetki i koszty postępowania. Z pierwszeństwa równego należnościom kategorii czwartej i piątej korzystają wszystkie roszczenia o świadczenia uboczne objęte zabezpieczeniem na mocy odrębnych przepisów. Roszczenia o świadczenia uboczne nieobjęte zabezpieczeniem zaspokajają się w kategorii dziesiątej, chyba że należność podlegałaby zaspokojeniu w kategorii wcześniejszej. To samo dotyczy roszczeń o świadczenia należne dożywnikowi. Wywodził z tego pozwany, iż kwota podlegająca podziałowi winna być rozliczona odmiennie od tego jak uczynił to komornik, a mianowicie, iż kwota 163.049,80 zł jaką komornik wypłacił tytułem odsetek w istocie nie powinna być w całości na te odsetki zaliczona. Zdaniem pozwanego w oparciu o art. 1025 § 3 k.p.c. na odsetki winna być zaliczona jedynie kwota 20.295,16 zł. Takie rozumienie przepisów prezentowane przez stronę pozwaną jest błędne. Powyższa regulacja ma takie znaczenie, iż art. 1025 § 3 k.p.c. precyzuje, iż w poszczególnych kategoriach wymienionych w art. 1025 § 1 k.p.c. oprócz należności głównych z poszczególnych tytułów zaspakajane są także odsetki od nich i koszty postępowań związanych z ich dochodzeniem. Pełnomocnik pozwanego pominął bowiem w swych rozważaniach treść art. 1026 § 2 k.p.c., który stanowi że wydzieloną wierzycielowi sumę zalicza się przede wszystkim na koszty postępowania, następnie na odsetki, a w końcu na sumę dłużną. Nie sposób zatem merytorycznie kwestionować

podziału sumy jaką poczynił komornik, a jaka została zatwierdzona przez Sąd. Godzi się również zauważyć, że pozwany mógł zakwestionować plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji, czego jednakże nie uczynił skutecznie. Zarzut ten należy więc również uznać za niezasadny.

Niezasadny w końcu okazał się zarzut braku legitymacji biernej pozwanego. Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw do stawiania tezy jakoby powód z samego tylko faktu zajęcia wierzytelności jakiej dochodzi w niniejszym postępowaniu nie mógł aktualnie dochodzić od pozwanego swoich roszczeń, bowiem art. 887 k.p.c. kreuje jedynie uprawnienia wierzyciela będącego osobą trzecią do podejmowania czynności polegających na wykonywaniu wszelkie praw i roszczeń dłużnika. Powód jako wierzyciel zajętej przez osobę trzecią wierzytelności nie traci swych uprawnień do dochodzenia roszczeń, a jedynie może faktycznie nie uzyskać materialnego ich zaspokojenia na skutek zajęcia wierzytelności przez osobę trzecią.

Wreszcie należy wskazać, iż strony nie stawiały się celem przesłuchania, a zatem Sąd nie mógł dokonać wykładni umowy sposób inny niż ten jaki wynikał z jej literalnego brzmienia ocenianego przez pryzmat wskazać logiki i zasad życiowego doświadczenia. W ocenie Sądu zatem również chybnym jest zarzut strony pozwanej, iż od kwoty należności konieczne jest odliczenie kosztów prowadzonego postępowania egzekucyjnego, albowiem pozwany uzyskując ich zwrot w postępowaniu egzekucyjnym faktycznie w istocie finalnie ich nie poniósł. Inne rozmiennienie zapisów umowy w tym zakresie pozbawione było by logiki. Strony nie stawiając się na przesłuchanie uczyniły niemożliwym, aby Sąd dokonał wykładni ich umowy w sposób odmienny.

Reasumując skoro tytułem odsetek w postępowaniu egzekucyjnym została przekazana kwota 163.049,80 zł to kwota dochodzona pozwem odpowiada jej 35 %, a zatem roszczenie w tym zakresie jest w pełni zasadne.

Co do odsetek należało mieć na względzie wyżej przeprowadzone rozważania, iż termin zapłaty umówionej sumy upłynął w dniu 29 grudnia 2014 r. Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek wydano w oparciu o przepisy art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którymi jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, a jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Wobec tego odsetki ustawowe za opóźnienie powodowi były należne poczynając od dnia 30 grudnia 2014 r., a nie jak wnosił powód od dnia 25 listopada 2014 r.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w pkt I i II wyroku

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 w tym w zw. z art. 99 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się jego wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony, przy czym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Zgodnie z kolei z art. 108 § 1 in principio k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Oddalenie powództwa częściowo i to w nieznacznym zakresie co do odsetek nie miało wpływu na ocenę rozstrzygnięcia o kosztach procesu i za stronę wygrywającą w całości uznać należało powoda. Na poniesione przez powoda koszty procesu składało się: 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 2.854 zł opłaty od pozwu oraz kwota 3.600 jako wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w osobie adwokata ustalone na podstawie § 6 pkt. 6 zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348),

SSR Blanka Kasprowicz